

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant Małgorzata Nazarko

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2018 roku w Świdnicy

sprawy z odwołania **małoletniej W. S.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

w sprawie (...). (...) z dnia 10.01.2018 roku

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

I. zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, iż zalicza małoletnią powódkę W. S. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności

II. ustala:

- niepełnosprawność datuje się od 6 roku życia
- przyczyna niepełnosprawności wg. kodów 11-I
- orzeczenie ma charakter czasowy do 30.06.2021 roku

III. ustala w przedmiocie wskazań:

- 1) odpowiedniego zatrudnienia uwzględniającego psychofizyczne możliwości danej osoby – nie dotyczy,
- 2) szkolenia, w tym specjalistycznego – nie wymaga,
- 3) zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej – nie wymaga,
- 4) uczestnictwa w terapii zajęciowej – nie wymaga,
- 5) konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie danej osoby – nie wymaga,
- 6) korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki – nie wymaga,
- 7) konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji – nie wymaga,

8) konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji – wymaga,

9) spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym - nie spełnia;

10) niepełnosprawność osoby wymaga zamieszkiwania w oddzielnym pokoju – nie wymaga.

IV. w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

UZASADNIENIE

Przedstawiciel ustawowy małoletniej powódki W. S. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. zaliczającego powódkę do lekkiego stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu wskazała, że stan zdrowia córki nakazuje zaliczenie do znacznego stopnia niepełnosprawności.

Strona pozwana przesłała odwołanie do Sądu nie znajdując podstaw do zmiany wydanego orzeczenia.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K. zaliczył powódkę do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Jako symbol przyczyny niepełnosprawności wskazano 11-I i 07-S. Przedstawiciel ustawowy powódki wniósł odwołanie od tego orzeczenia.

Decyzją z dnia 30 stycznia 2018r Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. uchylił zaskarżone i orzekł o zaliczeniu powódki do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

DOWÓD: akta (...) (w załączeniu)

Powódka jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, okresowo do 30 czerwca 2021 roku, symbol niepełnosprawności 11-I, wskazania:

1) odpowiedniego zatrudnienia uwzględniającego psychofizyczne możliwości danej osoby – nie dotyczy,

2) szkolenia, w tym specjalistycznego – nie wymaga,

3) zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej – nie wymaga,

4) uczestnictwa w terapii zajęciowej – nie wymaga,

5) konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie danej osoby- nie wymaga,

6) korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki – nie wymaga,

7) konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji – nie wymaga,

8) konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji – wymaga,

9) spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym - nie spełnia

10) niepełnosprawność osoby wymaga zamieszkiwania w oddzielnym pokoju – nie wymaga.

DOWÓD: opinia biegłego z 11 IX 2018r, 9 X 2018r k. 15, 19

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie było częściowo zasadne.

Ponieważ powódka ma ukończone 16 lat, to w niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy art. 3 oraz 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. Dz.U. 2011/127/721 z późn. zm.). Zgodnie z tymi przepisami ustala się trzy stopnie niepełnosprawności:

- znaczny – gdy niepełnosprawny jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji, tj. zaspokajania bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się, komunikację;

- umiarkowany – gdy niepełnosprawny jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych;

- lekki – gdy niepełnosprawny jest osobą o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki lecznicze.

Ponieważ dla rozstrzygnięcia sprawy wymagane były wiadomości specjalne z zakresu medycyny – celem ustalenia stanu zdrowia powódki w sprawie przeprowadzono dowód z opinii biegłego. Biegły endokrynolog w opinii wskazała, że powódka jest nadal osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, okresowo do 30 czerwca 2021 roku, symbol niepełnosprawności 11-I, wskazania:

1) odpowiedniego zatrudnienia uwzględniającego psychofizyczne możliwości danej osoby – nie dotyczy,

2) szkolenia, w tym specjalistycznego – nie wymaga,

3) zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej – nie wymaga,

4) uczestnictwa w terapii zajęciowej – nie wymaga,

5) konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie danej osoby- nie wymaga,

6) korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki – nie wymaga,

7) konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji – nie wymaga,

8) konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji – wymaga,

9) spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym - nie spełnia

10) niepełnosprawność osoby wymaga zamieszkiwania w oddzielnym pokoju – nie wymaga.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii biegłej jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe. Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinia ta miałyby utracić walor wiarygodnych dowodów w sprawie i nie znajdując podstaw do zakwestionowania opinii biegłego, dał jej wiarę w całej rozciągłości jako wyczerpującej i w sposób rzeczowo i przekonująco uzasadnionej.

W piśmie z dnia 13 listopada 2018 roku (...) zakwestionował opinię biegłego wskazując, że wskazanie w punkcie 8 „wymaga” jest sprzeczne z przepisami, gdyż taki zapis dotyczy jedynie osób poniżej 16-go roku życia.

Z podniesionym przez (...) zarzutem nie można się zgodzić. Słuszne jest bowiem stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z 78 II 2017 roku (I UK 73/16, cyt. za LEX nr 2259791), że orzeczenie o ustaleniu stopnia niepełnosprawności osobie niepełnosprawnej, która ukończyła 16 rok życia, powinno zawierać pozytywne bądź negatywne wskazanie o konieczności stałego współudziału na co dzień „opiekuna dziecka” w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji (...), który w przypadku opieki rodzicielskiej obejmuje nie tylko okres podlegania powszechnemu obowiązkowi szkolnemu (...), ale także dalszy okres sprawowania „edukacyjnej” opieki w okresie kontynuowania przez niepełnosprawne dziecko nauki”. W uzasadnieniu Sąd Najwyższy powołał się min. na okoliczność, że obowiązujące przepisy nakazują zawarcie pozytywnego lub negatywnego rozstrzygnięcia co do wskazań w podpunkcie 8, a ponadto podkreślił, że pojęcia dziecko nie można zawęzić czy ograniczać, gdyż „dziecko pozostaje aż do pełnoletności pod władzą rodzicielską (art. 93 kro) (...) Regulacje te korespondują z obowiązkiem alimentacyjnym na dzieci oraz powszechnym obowiązkiem szkolnym (...)”

Tym samym należało zmienić zaskarżone orzeczenie, jednak brak było podstaw do uwzględnienia odwołania w całości, gdyż brak jest podstaw do zaliczenia powódki do znacznego stopnia niepełnosprawności.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł o zmianie zaskarżonego orzeczenia zgodnie z opinią biegłej, zaś dalej idące odwołanie oddalił.